

10 LIVET MELLAN INKARNATIONERNA

10.1 Det finns ingen död

¹Det finns ingenting, som egentligen kan kallas död i hela kosmos, som består av odödliga monader (uratomer). Det finns ingen död i bemärkelsen av jagets förintelse. Det okunnigheten kallar "död" är upplösning av höljen för monaderna. Men monaden fortsätter att leva i andra höljen. De, som älska ordet "död", kunna tala om otalet slag av dödar, lika många som det finns höljen. Monaderna utvecklas i och genom höljen i en ständigt stigande serie av livsformer. Alla livsformer i kosmos förintas. Man kan förstöra en form men icke livet i formen.

²Monaderna kan för viss tid förlora sin jagidentitet. Detta sker när den vid "återfödelse" förlorar sin medvetenhetskontinuitet. För att man skall kunna tala om att monaden förlorar sin jagidentitet måste monaden först ha förvärvat sådan. Det sker i människoriket. Människans jagidentitet kan visserligen gå förlorad. Det sker på nytt med varje inkarnation. Men denna jagidentitet finns i människans kausalhölje. Och när hon blir ett kausaljag, kan hon studera alla sina föregående inkarnationer och identifiera sig med alla dessas jagmedvetenhet. Hon har vunnit permanent medvetenhetskontinuitet och därmed också oförlorbar jagidentitet. "Evigt nu" betyder oförlorbar medvetenhetskontinuitet, emedan jaget alltid lever i nuet med konstant självidentitet. Det finns alltså ingen död, endast nya former för monaden.

³Av det sagda framgår, att vanliga talet om själens eller andens odödlighet är felaktigt. Såväl själen (kausalhöljet) som anden (manifestalhöljet) upplösas, när monaden överflyttar till högre höljen.

⁴Det gamla religiösa mantra, "Jorden kan ej mätnad skänka", kan mycket väl användas av esoterikern, som ej längre kan fängslas av något i de mänskliga världarna. Den enda önskan han har är att få avlägga hölje efter hölje för att kunna uppnå kausalvärlden, kunskapens värld. Även om därmed naturligtvis icke alla problem är lösta, så har det okunnighetens mörker, som härskar i förstatriadens världar, för alltid skingrats. Allt ett kausaljag behöver veta står till dess förfogande.

Ifall människorna visste, att de "dött" tusentals gånger och ska göra det många 5 gånger än, skulle de icke oroas, som de göra, för frigörelsen från fysiska organismen.

⁶Den normala döden innebär avläggandet av ett hölje, som upphört att erbjuda jaget tillfällen till nya erfarenheter och fortsatt medvetenhetsutveckling. Ingenting är bedrövligare än att bevittna omsorgen att bevara ett livsodugligt skrälle. Ännu är människorna så livsokunniga, att de tro, att "döden är slutet på allting", då den i stället är befriaren från livsoduglig tillvaro.

⁷Ordet "död", som fått något tragiskt över sig, är meningslöst, eftersom det icke finns någon död, och borde ersättas med "förlossaren", "befriaren" (från fysiska höljen). Det gäller som regel, att nya inkarnationen alltid är i ett eller flera avseenden bättre än den gamla, varför befrielsen alltid kan sägas vara en vinst.

⁸En av de många överraskningar studerande esoterikern möter är den, att planethierarkien betraktar "förlusten" av snart ersatta fysiska höljen såsom något för individen "oväsentligt". Detta naturligtvis generellt sett. Det finns inkarnationer, som av olika skäl (bl.a. enastående tillfällen att göra erfarenheter, lära och verka) är av största betydelse, även för individen.

⁹Vi uppmanas att se fram mot livet i emotionalvärlden med glad förväntan. Vi bedras då icke heller. Där mer än någonsin gäller devisen "ske dig som du vill" ("tror", ty fantasien skapar). Vi kunna göra det till ett spännande äventyr. Ett stort misstag är att kämpa emot processen, vilket endast ökar lidandet och fördröjer frigörelsen.

10.2 Sömn

¹Djup sömn fås, när emotionalhöljet (med högre höljen) lämnar organismen med dess eterhölje. I regel stannar emotionalhöljet i organismens omedelbara närhet, ifall människan icke förvärvat objektiv medvetenhet i emotionalvärlden.

²Den djupa sömnen är den mest välgörande för dessa höljen, enär livsenergien då kan strömma direkt från stora kausalhöljet till eterhöljet och "ladda upp" detta. Mellanliggande höljen, särskilt emotionalhöljet, verka "irriterande" på organismen (hjärna och nervsystem) med oerhört slöseri av energi.

³Den djupa sömnen motsvarar "transtillståndet" hos medier, vilkas emotionalhölje också lämnat de båda fysiska höljen. Då kan ett annat emotionalväsen taga dessa i besittning. De flesta tillåta icke detta. Så snart någon utomstående gör ett dylikt försök, förhindras detta av rättmätige ägaren. Men detta är just vad "mediet" tillåter vid spiritualistiska seanser. Att detta kan ha sina risker, ifall nykomlingen är en lågt stående individ, torde inses. Man vet aldrig vad slags emotionalväsen, som ta de fysiska höljen i besittning. Man vet icke, om man kan befria sig från dem. Man vet icke vad de säga och göra. Emotionalväsen ha ingen esoterisk kunskap och leverera endast vanliga fikcionalismen. Inga högre väsen använda transmedier.

⁴Med högre väsen avses kausaljag och ännu högre jag. Blavatsky sade uttryckligen ifrån, att hon aldrig under några omständigheter skulle använda medier. Icke desto mindre publicerades i spiritualisternas olika organ uppgifter om att hon använt flera sådana. Av de uttalanden som anfördes inser esoterikern genast, att det icke kan ha varit hon. Controllern är opålitlig. Där ha vi en av riskerna. Internationella statistiken (enligt D.K.) visar, att en stor procent av medierna tagit skada både fysiskt och "moraliskt". Det finns fler risker än spiritualisterna ha vetskap om. Planethierarkien avråder från hithörande experiment, som i längden skada organismen.

⁵Normalt är människan, sedan hon under djup sömn lämnat organismen med dess eterhölje, icke medveten i emotionalvärlden utan lever ett halvdrömskt liv invid sin fysiska kropp. För att hon skall bli objektivt medveten fordras, att hon blir "väckt" av någon, som vet hur detta skall gå till. Den kontakt hon kan få med sina vänner i emotionalvärlden utan att bli "väckt" ger ett mycket ofullständigt utbyte, närmast som ett samtal mellan två halvsovande i det fysiska.

⁶Det finns två utlopp för emotionalhöljet: navelcentrum, som hos spiritualisterna, och hjässcentrum hos dem som själva kunna försätta sig i vad Patanjali kallade, icke vad yogierna mena med, samadhi.

⁷Navelcentrums hjul, som hos normalindividen roterar med avsevärd hastighet, har en diameter av c:a 12 centimeter och hjässcentrums hjul i sakta rörelse en diameter av c:a 21 centimeter.

10.3 Dödsprocessen

¹Sömn och död äro två olika processer. Vid dödsprocessen lämnar emotionalhöljet icke eterhöljet, förrän detta lösgjorts från organismen och alla förbindelselederna mellan eterhöljets centra och organismens nervsystem blivit avklippta, vilket kan taga ända till ett dygn.

²Först när förbindelsen mellan eterhölje och organism definitivt avskurits, kan emotionalhöljet också definitivt frigöra sig från eterhöljet.

³Det är alltså felaktigt att tro, som de okunniga göra, att "själen lämnar kroppen med sista andetaget". Tills eterhöljet avkopplats, är människan medveten om vad som försiggår omkring henne, även om hon ej kan märkbart reagera. Det är därför esoteriker iakttaga tystnad kring dödsbädden.

⁴Medvetlös tillståndet vid döden tillhör de många företeelser i organismens liv, som vi icke skulle kalla förnuftiga. Innan kroppen kallnat, glider likt ett panorama individens hela liv genom hjärnans medvetenhet. Därefter finns endast möjlighet till uppfattning av vad som försiggår omkring honom; ingen förmåga av egenaktivitet.

⁵Vid självmord varar denna process ända tills förruttnelsesymptomen visa sig. Vid annan snabb död (olycksfall etc.), där kroppen blivit deformerad, hjärnan krossats etc., och alltså normal skilsmässa icke är möjlig, ingriper Augoeides och frigör höljena. Vid självmord har individen "tagit ödet i egna händer" och förlorar därmed rätt till hjälp av Augoeides.

⁶Självmördare stanna icke vid sin organism (som många påstå). De leva i emotionalvärlden. Men de fasthållas i de sinnestillstånd, som behärskade dem vid "övergången", under hela den tid som "normalt" motsvarade deras fysiska livslängd, något endast inkarnationsinstanserna kunna bedöma.

⁷Eterhöljet tillhör organismen, icke tvärtom. Det upplöses med organismen (KOV 3.5.11). Vid kremering eller "sprängning" är emotionalhöljet frigjort från eterhöljet.

⁸En del ockultister ha den felaktiga uppfattningen, att emotionalhöljet behåller eterhöljet. Det skulle betyda, att människan efter döden levde i fysiska världen. Eterhöljet tillhör organismen, vilket måste eftertryckligt framhållas. Att "högre väsen" kunna fysikaliserat, beror på att de med hjälp av triadens fysikalatom kunna forma ett tillfälligt eterhölje. Men det är en helt annan sak.

⁹Man kommer inom hundra år att kunna fotografera dödsprocessen, iakttaga hur eterhöljet frigöres från organismen och emotionalhöljet från eterhöljet. Detta förutsätter en serie vetenskapliga upptäckter såväl avseende filmens "känslighet" som en kombination av elektricitet och fotografering, möjliggörande filmning av formerna i de fyra lägsta emotionala molekylarslagen (48:4-7).

¹⁰Vad frigörelsen från organismen innebär för människan är analog motvarigheten till vad den oriktigt betecknade "atomsprängningen" innebär för monaden i mineralriket: frigörelse från lägsta graden av fängelse. Människan förflyttas till emotionalvärlden och mineralmonaden från eteriska (49:4) till supereteriska (49:3) molekylarslaget.

¹¹Sedan individen avlagt sina fysiska höljen, lever han vidare som om han vore i fysiska världen, i regel utan förståelse för att han ser endast fysiska materiens emotionalmateria och sina vänners emotionalhöljen. Så småningom går det upp för honom, att han befinner sig i en annan värld och i andra förhållanden. Ofta blir livet ett halvdrömskt tillstånd utan intresse för omvärlden. Ofta blir det försök till orientering. Lika dras till lika. Automatiskt finner han de vänner, som han älskat och som gått före.

¹²"Om de döda endast gott", var en klok romardevis. Våra känslor nå dem i emotionalvärlden och våra tankar dem i mentalvärlden. Som alla medvetenhetsyttringar ha dessa sin effekt (med god eller dålig sådd att skörda).

10.4 Livet mellan inkarnationerna

¹Tidslängden mellan inkarnationerna kan variera avsevärt beroende på dels utvecklingsstadiet, dels kausalhöljets departement (högst fem, i regel fyra departement äro samtidigt aktiva i fysiska världen), dels zodiakepokernas olika faser (barbariskt, civilisatoriskt, kulturellt), dels individuellt, varför någon tillförlitlig förutsägelse icke är möjlig. I de flesta fall reinkarnera grupper samtidigt, varför hithörande individer ha möjlighet ånyo sammanträffa enligt ödeslag och skördelag.

²"Livet mellan inkarnationerna är en viloperiod i vilken människan icke lär något nytt". (KOV 1.34.25)

³I fysiska världen lever mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium i ett mentalt kaos, i emotionalvärlden i ett emotionalt kaos och i mentalvärlden ett illusivt liv.

⁴Vi kunna bearbeta våra erfarenheter både i emotionala och mentala världarna, och i det hänseendet lära vi något nytt. Vi kunna göra erfarenheter i emotionalvärlden genom umgänget med andra, och i det avseendet lära vi alltid något nytt. Men vi förändras icke genom övergången utan äro minst lika omdömeslösa som i fysiska världen, oftast sämre därän.

⁵Varken i emotionalvärlden eller i mentalvärlden lär människan något verkligt nytt. Hon lever i sina minnen från fysiska livet, och ifall hon lärt sig analysera sina erfarenheter, fortsätter hon

därmed i mentalvärlden. Först mot slutet av sin vistelse i människoriket har hon utvecklats så långt, att hon har någon nytta av dessa analyser. Det bör betonas, att tiden mellan inkarnationerna är avsedd att vara en viloperiod, icke ett utvecklingsstadium. För de flesta är det ett meningslöst liv liksom det fysiska.

⁶I övrigt kan man säga, att de, som äro livsidioter i fysiska världen (ett överväldigande flertal, 85 procent), förbli det i om möjligt ännu högre grad i såväl emotionala som mentala världarna. Att "livet efter detta" skall ge oss "mera ljus", som så många tro, hör med till vanliga livsokunnighetens trosfantasier.

⁷Ännu föreligga inga uppgifter, huruvida samtliga mentalmolekyler (mentaltomer), som människan under inkarnationen lyckats tillföra hjärncellerna, också alltid frigöras vid den s.k. dödsprocessen och återgå till mentalhöljet. Frågan inställer sig, när man kan konstatera, att många människor i emotionalvärlden förefalla mindre förnuftiga än under livet i fysiska världen.

⁸Att utforska dessa världar är för normalindividen absolut uteslutet. Han har ingen möjlighet ens uppfatta fjärde dimensionen i emotionalvärlden eller femte i mentalvärlden. Den tredimensionala syn han förvärvat i fysiska världen använder han i dessa världar och begriper ingenting av det som försiggår omkring honom.

⁹Den, som i fysiskt liv tillägnat sig esoteriska vetandet och på allvar börjat arbeta på sin utveckling och förvärv av goda egenskaper, kan givetvis fortsätta därmed även mellan inkarnationerna.

¹⁰För dem med esoterisk kunskap ter sig livet i emotional- och ännu mera i mentalvärlden som verklig frigörelse från fysiska medvetenhetens inskränkningar. De få tillfällen konstatera riktigheten av vad de lärt. De kunna röra sig fritt på helt annat sätt, även i medvetenhets-hänseende. Få de tillfälle sammanträffa med andra esoteriker eller rentav lärjungar till planethierarkien, kunna de i emotionalvärlden ha stort utbyte av dylikt umgänge. Detta gäller alltså dem som i fysiska livet förvärvat kunskap. För lärjungar ter sig även livet i mentalvärlden helt annorlunda, enär de väckas till objektiv medvetenhet om sin omgivning.

10.5 Livet mellan inkarnationerna i emotionalvärlden

¹Livet mellan inkarnationerna kan indelas i tre olika perioder: livet i emotionalvärlden, i mentalvärlden och sovande tillståndet i kausalhöljet i kausalvärlden efter samtliga inkarnationshöljens upplösning.

²Vi avlägga hölje efter hölje. Medvetenheten i lägre höljen kan icke konstatera förefintligheten av högre hölje, varför skeptikerna i emotionalvärlden (erkännande, att de misstagit sig ifråga om ett liv efter det fysiska) envist hävda, att därmed fortsatt högre liv icke är bevisat. Vad de icke själva kunna konstatera måste betvivlas. Förmodligen är denna skepsis resultatet av att mänskligheten i alla tider matats med idel fiktioner. Till slut vägra många att godtaga något de ej själva kunnat övertyga sig om.

³Sedan individen befriats från sina fysiska höljen, lever han vidare i emotionalvärlden, tills emotionalhöljet upplöses. Emotionalhöljets livslängd varierar avsevärt, beroende på individens utvecklingsnivå och intressen. De statistiska undersökningar, som gjorts av kausaljag, ha tydligen icke varit tillräckligt omfattande för att man därav skall kunna avgöra högsta möjliga ålder. Lägsta ålder är ingen alls hos den som i fysiska livet aldrig kunnat ägna uppmärksamheten åt något - fysiskt eller emotionalt. Emotionalhöljet upplöses då omedelbart. Genomsnittsåldern har angivits till 25 år och högsta konstaterade till c:a 100 år. I varje fall förekomma undantag med högre ålder.

⁴Vår planets emotionalklot, som omger och genomtränger fysiska klotet, har en radie av c:a 200 000 kilometer. Det består av sex olika sfärer, motsvarande de olika emotionala materielagen. Dessa äro av två huvudslag: primär involveringsmateria och sekundär involutionsmateria. Detta senare slag formas efter medvetenhetens minsta vink och befinner sig till stor del i ständig omformning.

⁵De tre lägsta regionerna (48:5-7) sammanfalla med planetens fysiska materia, och hithörande materieformer äro emotionala motsvarigheter till de fysiska, så att nykomlingen kan tro sig fortfarande leva i fysiska världen.

⁶I de högre regionerna (48:2-4) äro materieformerna skapade av emotionalinvånarnas fantasi.

⁷Individen, som nyligen lämnat fysiska världen, lever till att börja med i de lägre regionerna. Hans objektiva emotionala medvetenhet sträcker sig sällan över ett molekylarslag i sänder. I den mån de olika molekylarslagen i hans emotionalhölje upplösas (begynnande med lägsta), förflyttas han automatiskt till allt högre regioner. Hur länge vistelsen varar i de olika regionerna, beror på vilka emotionala molekylarslag individen aktiverat genom sitt känsloliv i fysiska världen. De flesta tillbringa längsta tiden i regionerna 48:3-5, sällan under 48:5 och sällan över 48:3.

⁸Livet i lägsta regionerna är lika tumultariskt som i fysiska världen. Hatet mellan människorna tar sig i denna region samma sadistiska uttryck med förtal, giftigheter och aggressioner.

⁹Emotionalvärlden är känslornas värld och känslorna tusenfalt intensifierade, så att man förstår de gamles tal om helvetet i lägsta regionerna. Hatet är enda uttrycksmedlet. Men den, som vägrar skänka sin uppmärksamhet åt dessa hatyttringar, förvärvar egenskapen "osårbarhet" (särskilt värdefull därför att önskan att hämnas och förfölja därmed försvagas).

¹⁰I emotionalvärldens högre regioner finner man allt mänskligheten fantiserat om i alla tider. Man upplever det med en känsla av intensiv realitet, omöjlig att betvivla. Allt finns där; himlen med allt dess innehåll; alla man hört talas om i historien finnas i livslevande kopior, talande det man vet om eller läst av dem; allsköns höga väsen. Och det är idel illusion, omöjlig att genomskåda.

¹¹Livet i emotionalvärlden är illusionernas liv utan möjlighet till kontakt med verkligheten. Ingen möjlighet finns konstatera fakta eller bedriva något slags forskning. Det man vet är det man tror sig veta. De, som i fysiska livet förvärvat esoterisk kunskap, försöka nog meddela denna åt de okunniga. Men som vanligt vägra människorna att lära. De äro nöjda med de fiktioner de en gång förvärvat. Däremot syns det lättare få folk i högsta regionerna sträva förvärva någon procent av egenskaperna tillgivenhet och deltagande, så att de i ny inkarnation kunna visa prov på dessa.

¹²Det behöver särskilt understrykas, att emotionalvärlden icke är någon kunskapens värld, att ingen kunskap är att erhålla från denna värld, att allt s.k. vetande som härrör därifrån är något slags illusion.

¹³Det finns i emotionalvärlden många aspiranter på lärjungaskapet, vilka äro ivriga att dels hjälpa, dels lära. De bilda grupper, och sådana grupper kan den nykomne uppsöka. Många, som varit esoteriska lärare i det fysiska, föreläsa för dem som vilja lyssna till deras budskap.

¹⁴I regel är det språktillhörigheten, som avgör vilken grupp aspiranten uppsöker, enär språket fortfarande utgör meddelesesättet. Ju fler språk man behärskar, desto fler grupper kan man kontakta.

¹⁵Det är dock ännu relativt få individer, vilka, sedan de befriats från sina fysiska höljen, kunna utföra något nyttigt arbete i emotionala och mentala världarna: verka upplysande, orienterande, välgörande, inspirerande. De flesta äro alltför okunniga om betingelserna för dylik tjänst och själva desorienterade.

¹⁶I stort sett beror individens medvetenhetsliv på vilka intressen han odlat i det fysiska.

¹⁷De, som i fysiska livet endast haft fysiska intressen, äro givetvis fullständigt desorienterade i emotionalvärlden. Eftersom deras känslö- och tankeliv koncentrerats på företeelser i fysiska världen, leva de i det stora hela ett drömliv, oförmögna att förstå vad som omger dem. Jämförelsevis lätt att orientera sig ha de som skaffat sig förhandskunskap om livet i emotionalvärlden. Rikast är livet givetvis för alla som haft ideella intressen, levat ett rikt idéliv.

¹⁸För stora massan, vars hela tänkande rört sig om enbart fysiska förhållanden, är medvetenhetslivet i emotionalvärlden närmast ett tillstånd "mellan sömn och vaka" utan förmåga

av orientering. Någon medvetenhetsutveckling blir det ej, såvida man icke kan fortsätta att lära av dem som ha större kunskap. Planethierarkien råder sina lärjungar att söka hjälpa de desorienterade, som önska förstå. Lärjungarna uppmanas att för egen del rikta uppmärksamheten mot mentala problem, varmed de undvika att öka livslängden i emotionalvärlden och att tillföra höljena emotionalmateria genom förstärkande emotionala vibrationer.

¹⁹Detta gäller lärjungar och dem som nått över emotionalstadiet. De ha ingenting att hämta i illusionernas värld, vilket de tyvärr ofta trott och blivit förvillade.

²⁰Lidandet i emotionalvärlden beror på lössläppt fantasi: uppmärksamhetens fasthållande vid otillfredsställda fysiska begär, inbillade favoriter som fruktan skapar, beroende av andras omdömen med åtföljande sårbarhet. Allt detta kan människan med målmedveten vilja befria sig ifrån genom att vägra beaktande. Sammanfattningsvis: Lidandet beror alltid på "felaktig identifiering".

²¹Människornas fruktan för "livet efter detta" är satanismens triumf, förstärkt av de fiktioner teologerna tillverkat för att behålla sin "makt över själarna". Det finns ingenting att frukta. Allt emotionellt lidande beror på individens egna illusioner och de därav framkallade vibrationerna i emotionalhöljet.

²²Man kan i emotionalvärlden genom sina medvetenhetsyttringar så god eller dålig sådd för framtida inkarnationer. Men skördelagens effekt beträffande gammal sådd gör sig gällande enbart i fysiskt liv. Så man "skördar" ej i emotionala och mentala världarna.

²³Attraktionslagen verkar så, att individen drages till likasinnade och likakännande, varför kollektivitetsandan i regel förstärker medhavda fördomar. "De, som icke tro och tycka som vi, få icke leka på vår gård."

²⁴Planethierarkien vägrar att befatta sig med någonting i emotionalvärlden som om denna helt enkelt icke finnes till. Detta beror på att emotionalvärlden med dess elementalmateria (involutionmateria) formas av livsokunniga emotionalmedvetenheten och därför icke räknas till verkligheten utan är fylld av endast inbillningsfoster.

²⁵De lärjungar, som lämnat fysiska världen och leva i emotionalvärlden, böra hjälpa de desorienterade. Som alla företeelser i de mänskliga världarna äro även de i emotionalvärlden under observation av planethierarkien; i detta fall 44-jaget H. med lärjungar i denna värld, vilka kunna studera spiritualisternas och ockultisternas försök till orientering. Men det är ett särskilt kapitel, som jag ej vet mera om, då jag ej är i kontakt med H. eller någon hans lärjunge. Att emotionalvärlden intresserar devahierarkien och de olika laginstanserna, är även en helt annan sak. Planethierarkien leder medvetenhetsutvecklingen, ingenting annat.

²⁶När mänskligheten förvärvat kunskap om verkligheten och nått mentalstadiet, upplösas formerna i emotionalvärlden, som då uppvisar enbart oformad materia.

10.6 Livet mellan inkarnationerna i mentalvärlden

¹Sedan individens emotionalhölje upplösts, fortsätter jagmedvetenheten att i mentalhöljet leva ett absolut subjektivt liv utan möjlighet till objektiv medvetenhet i mentalvärlden. Det hela upplevs med förnimmelse av intensiv realitet, och det faller honom därför aldrig ett ögonblick in, att alltsammans är fantasifoster. Någon svag föreställning om detta få vi någon gång i våra drömmar. Kontakt med andra individer är absolut utesluten, men det gör ingenting, ty han befolkar sitt eget universum med allt och alla, som hans mentalmedvetenhet vill framkalla. Han tycker sig vara allvetande och allsmäktig, allt beror av hans önskan. Och allt är idel lycksalighet.

²När individen en gång uttömt sina mentalideers möjligheter till aktivitet, försjunkar han i drömlös sömn, och mentalhöljet upplöses, varefter han i sitt kausalhölje vilar, tills tiden för återfödelse är inne.

³Det subjektiva livet i mentalvärlden är enbart ett fantasiliv. Har individen under jordelivet intresserat sig för sådant, som tillhör det mentala (ideer etc.), kan han bearbeta dessa så långt som idéinnehållet möjliggör detta. De flesta leva enbart ett fantasibetonat liv, i vilket de tro sig vara i

fysiska världen och få alla sina fysiska önskningar objektivt förverkligade. S.k. andligt liv, idéliv, är för de flesta uteslutet.

⁴Den, som i fysiska livet levat ett rikt mentalliv och tillgodogjort sig mänsklighetens samlade ideer, har obegränsad tid till sitt förfogande att bearbeta dessa i skenbart outsinligt analyserande och konstruerande.

⁵De flesta ha väl knappast några ideer alls eller allsköns befängda sådana. Att mentallivet skulle innebära något slags högre liv, gäller endast för dem som uppnått mentalstadiet.

⁶Den stora massan, som ju aldrig sysslat med ideer, lever ett motsvarande begränsat intellektuellt liv. De uppleva sina religiösa vanföreställningar om gud och himmelska härskaror och vandra omkring på gator av guld och sjunga "guds lov i evighet". Envar får tillfälle uppleva sina fiktioners mentala verklighet.

⁷Det är i mentalvärlden ideerna konkretiseras till mentalformer, vilka den, som tänker besläktade ideer, kan få kontakt med i sin fysiska hjärna och på det sättet erhålla mentalmolekyler, som öka hans förståelse för hithörande verkligheter. En växelverkan kan uppstå, så att hans egna vibrationer kunna tillföra tankeformen nya mentalmolekyler och därigenom ytterligare förstärka denna form. Dessa former kunna växa ut till betydande dimensioner med allt starkare effekt. Släktets, nationens etc., religiösa, filosofiska systems etc. inrotade fiktioner leva i denna värld sitt eget liv, och genom deras påverkan förklaras gängse fiktioners outrotlighet. Det är icke lätt för individen att undandraga sig deras mentala välde.

10.7 Livet mellan inkarnationerna i kausalvärlden

¹Efter inkarnationshöljens upplösning sova de flesta i sina kausalhöljen i avvaktan på återfödelse. De c:a 15 procent, som genom sin medvetenhetsaktivitet i högsta emotionala och mentala materierna utbyggt sitt kausalhölje (tillfört det kausalmaterial) och i viss mån förvärvat subjektiv kausalmedvetenhet, kunna för någon tid vara subjektivt medvetna i kausalhöljet, tills jaget löst de kausala problem, som det haft förståelse för. Det finns problem i alla världar.

²För att vara fulländat kausaljag måste individen ha förvärvat full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i kausalhöljets samtliga materielag.

³Kausallivet är alltid ett oerhört rikt liv, emedan kausalideerna (de kausala "vibrationer", som en gång producerats i kausalmaterialen av alla med kausalmedvetenhet, inklusive allt i planethierarkien) äro tillgängliga för kausalmedvetenheten.

⁴Såsom kausaljag vet individen vad han vill veta, emedan han ser vad han vill inom planetens mänskliga världar (oberoende av rum och tid).

⁵I kausalvärlden kan man studera orsakerna till skeendet i det förflutna såväl som i viss mån de faktorer, som närmast ska bli orsaker.

10.8 Terminologien i den ockulta litteraturen

¹Allt, som sagts om tillstånden mellan inkarnationerna i teologiska och spiritualistiska litteraturen, kan utan vidare avfärdas som lögn. Den vanliga omdömeslösheten, okunnigheten, tilltagsenheten, tilltron till egna fantasiers riktighet ha under sekler producerat idel gallimatias. Det måste ånyo fastslås, att endast i esoteriska kunskapsordnarna invigda haft vetskap om verkliga förhållandena. Och de ha tegat. Vad som tillagts dem (påståtts att de sagt) är också lögn.

²Den esoteriska litteratur, som fallit i oinvigdas händer, var alltigenom symbolisk. Men vad har icke den teologiska fantasien gjort av dessa symboler? Man får tag på ett uttryck. Och genast tro sig alla veta vad det betyder. Det går så, när auktoriteterna äro aningslösa om sin okunnighet och omdömeslösa nog att icke kunna inse den.

³"Död" betydde esoteriskt förlust av jagidentitet på grund av förlorad medvetenhetskontinuitet. Eftersom denna gick förlorad vid inkarnationshöljens upplösning och jaget icke ägde kausal medvetenhet, kunde individen icke veta något om sina föregående liv.

⁴Som alla symboliska uttryck har ordet “död” flera olika betydelser. Det kan avse upplösning av höljen eller triader. Det kan avse förintelsen av allsköns idiologier och fiktioner.

⁵Gnostikerna talade om två dödar: den första och andra döden. Med första döden avsågs inkarnationshöljens upplösning och monadens överflyttning till andratriaden. Med andra döden menade man antingen kausalhöljets upplösning efter monadens förvärv av och överflyttning till essentialhöljet eller monadens centrering i tredjetriaden med eventuell upplösning av andratriaden.

⁶“Domens dag” användes också i olika sammanhang. Det kunde betyda återfödelse, då individen får skörda vad han fört sått. Därmed kan också avses överförandet av både de “svarta monaderna” och de “efterblivna” till ett annat system.

⁷“Uppståndelse” kan betyda antingen reinkarnation eller monadens överflyttning från lägre till högre triad.

⁸I detta sammanhang må nämnas, att spiritualisternas tal om “andar i astralvärlden” betyder människor, som leva vidare i sitt emotionalhölje. De äro så långt ifrån “allvetande”, att de äro mindre omdömesgilla än de voro i det fysiska. De äro ingalunda “odödliga”.

⁹Många ockultister mena, att “själen” (andratriaden) är dödlig men “anden” (tredjetriaden) odödlig. Inga höljen äro emellertid permanenta.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Livet mellan inkarnationerna* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.